

تأثیر دگرآسیبی بابونه بر تغییرات پارامترهای فیزیولوژیکی و رشد خردل وحشی در مقایسه با گندم

الهام مددی^۱، سینا فلاح^{۱*}، امیر صادق پور^۲ و حسین بارانی بیرانوند^۳

^۱ گروه زراعت، دانشگاه شهرکرد، ^۲ گروه گیاه، خاک و سیستم‌های کشاورزی، دانشگاه ایلینوی جنوبی

^۳ گروه زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی نجف‌آباد

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۳۱، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۰/۰۶/۳۰)

چکیده

آلودگی‌های زیست محیطی و ایجاد مقاومت در علف‌های هرز نسبت به علف‌کش‌ها، توجه پژوهشگران را به روش‌های کنترل بیولوژیک علف‌های هرز جلب کرده است. در این راستا، اثر غلظت‌های مختلف (۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر) عصاره اندام‌های مختلف (ریشه، اندام هوایی، کل گیاه) بابونه بر ویژگی‌های جوانه‌زنی و رشد اولیه خردل وحشی (*Sinapis arvensis* L.) و گندم (*Triticum aestivum* L.) مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار اجرا گردید. نتایج نشان داد که افزایش غلظت عصاره بابونه سبب افزایش پراکسید هیدروژن، پراکسیداسیون لیپیدی، محتوای پرولین گیاه خردل وحشی شد، اما زیستایی سلول، سرعت جوانه‌زنی، طول گیاهچه، وزن خشک گیاهچه و شاخص بنیه گیاهچه این گیاه را کاهش داد. وزن خشک گیاهچه خردل وحشی و گندم در غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر در سطح احتمال ۵ درصد به ترتیب ۵۸/۹ و ۸۴/۳ گردید، به بیان دیگر این صفت در دو گیاه مذکور ۴۱ و ۱۵/۷ درصد کاهش نشان داد. اگر چه عصاره اندام هوایی بابونه بیش‌ترین تأثیر منفی را بر صفات یادشده در هر دو گیاه داشت، ولی خردل وحشی پاسخ شدیدتری در مقایسه با گندم نشان داد. عصاره بابونه حتی با کم‌ترین غلظت شاخص بنیه گیاهچه خردل وحشی را سه برابر بیش‌تر از گندم کاهش داد. به‌طور کلی نتیجه‌گیری می‌شود که براساس تأثیرگذاری شدید عصاره بابونه بر توقف رشد علف هرز خردل وحشی و تأثیر اندک بر گیاهچه گندم، می‌توان آن را به‌عنوان کاندیدایی قابل تأمل برای تولید علف‌کش طبیعی در مزارع گندم معرفی نمود. علاوه بر این بقایای این گیاه در تناوب با گندم به کنترل علف هرز خردل وحشی و کاهش مصرف علف‌کش‌های شیمیایی کمک می‌نماید.

واژه‌های کلیدی: پراکسیداسیون لیپیدی، پرولین، شاخص میتوزی، علف‌کش طبیعی

مقدمه

علف‌کش‌ها و نیز کم‌کردن هزینه‌های تولید باید از استراتژی جایگزین مانند استفاده از روش‌های بیولوژیک و زراعی در کنار روش‌های شیمیایی استفاده کرد. یکی از این روش‌های بیولوژیک استفاده از خاصیت دگرآسیبی گیاهان علیه گیاهان دیگر (علف‌های هرز) است. در بررسی خاصیت دگرآسیبی

آلودگی خاک و منابع آب یکی از مشکلات عمده استفاده از ترکیبات شیمیایی در کنترل علف‌های هرز است. برای جلوگیری از گسترش مقاومت علف‌های هرز و همچنین کاهش مشکلات زیست‌محیطی ایجادشده در اثر مصرف

گیاهان بر یکدیگر باید توجه نمود که اثر منفی این ترکیبات را به حداقل رسانده و در عین حال حداکثر کنترل علف هرز را حاصل نمود (Bhadoria, 2011; Farooq et al., 2011).

آلوپاتی یا دگرآسیبی نوعی مداخله منفی در زندگی گیاه است که اثر زیان‌بار آن از طریق آزادسازی مواد شیمیایی گیاه دهنده صورت می‌گیرد (Mominul Islam et al., 2018). بسیاری از ترکیبات آلوپاتیک با اختلال در فرآیند جوانه‌زنی سبب کاهش استقرار گیاهچه‌های علف هرز می‌شوند. مطالعات رضایی نودهی و همکاران (۱۳۸۲) نشان داد که ترکیبات دگرآسیب گیاهان خانواده کلم سبب کاهش معنی‌دار درصد جوانه‌زنی بذور شب‌بو (*Matthiola longipetala*) و تاج خروس (*Amaranthus retroflexus*) شد. تحقیقات جهان‌دیده و لطیفی (۱۳۸۳) نیز بیانگر کاهش رشد گیاهچه خردل وحشی تحت تأثیر عصاره آبی جو (*Hordeum vulgare*) بود. بنابراین در حال حاضر به علف‌کش‌های جدیدی نیاز است که فرآیندهای سوخت‌وساز گیاه (فتوسنتز و تنفس) را هدف‌گیری نمایند، برای محیط‌زیست بی‌خطر بوده و کارایی بیشتری هم داشته باشند، هم‌چنین در غلظت‌های پایین فعال بوده و گستره فعالیت وسیعی داشته باشند. در این راستا مطالعات آلوپاتی گیاهان دارویی می‌تواند باعث کشف علف‌کش‌های طبیعی جدید و بازدارنده‌های رشد شود (Ehlers and Thompson, 2004). در این زمینه، عصاره برخی از گیاهان دارویی به‌طور گسترده‌ای به‌عنوان علف‌کش‌های گیاهی مورد استفاده قرار گرفته است (Zribi et al., 2018). مواد شیمیایی قابل توجه در این گیاهان شامل متابولیت‌های ثانویه مختلف، مانند آکالوئیدها، مونوترین‌ها، سسکوی‌ترین‌ها، آلفاپین‌ها که از اسانس گیاهان خاص تهیه شده (Badmus and Afolayan, 2012)، پلی‌فنل‌ها، کومارین‌ها، ترپنوئیدها، آکالوئیدها، گلیکوزیدهای سیانوژنیک و استروئیدها مانع جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهان دیگر می‌شود، بنابراین می‌توان از گیاهان دارویی برای مدیریت علف‌های هرز در اراضی زراعی استفاده کرد (Chung et al., 2001; Qasim et al., 2019) و ضمن تولید علف‌کش‌های طبیعی ایمن، سالم و دوستدار محیط‌زیست

(Islam et al., 2009) از خطرات بهداشتی، سمیت و اثرات سرطانی ناشی از مصرف علف‌کش‌های شیمیایی جلوگیری نمود (صوفی و بقالیان، ۱۴۰۰؛ Gasnier et al., 2009). Mominul Islam و همکاران (۲۰۱۸) نیز در تحقیقات خود چندین نوع از مواد آلووشیمیایی برای مثال فنل‌ها، ترپنوئیدها، آکالوئیدها، کومارین‌ها، تانن‌ها، فلاونوئیدها، استروئیدها و کوئینون‌ها که در فعالیت‌های فیتوتوکسیک گیاهان آلوپاتی دخیل هستند و تعدادی ترکیبات استخراج شده از گیاهان از قبیل سینتول (cineole)، بنزوکسازینون (benzocazinone)، اسید کینولینیک (quinolinic acid) و لپتوسپرانون (leptospranone)، که به تازگی در زمینه‌های مختلف برای کنترل علف‌های هرز استفاده شده‌اند را به‌عنوان اصلی‌ترین مواد آلووشیمیایی معرفی کردند.

بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla* L.) گیاهی دارویی است که عصاره آن از ۱۲۰ نوع ترکیب شیمیایی از جمله فنل‌ها و فلاونوئیدها تشکیل شده است. مهم‌ترین اجزای فعال موجود در آن کامازولین (camazoline)، اپی‌جنین (epigenin) و بیزابولول (bisabolol) است (McKay and Blumberg, 2006; Singh et al., 2011). این گیاه منبع غنی از محصولات طبیعی، ترکیبات شیمیایی از جمله اسانس و هم‌چنین خواص دارویی است (Singh et al., 2011). هم‌چنین ترکیبات فنلی از قبیل کومارین‌ها (coumarins)، هرنیارین (herniarin) و آمبلیفرون (umbelliferone)، و نیز فنیل پروپانوئیدها (pentyl propanoïdes)، اسید کلروژنیک (chlorogenic acid) و اسید کافئیک (caffeic acid) در آن گزارش شده است. ترکیبات فنلی به‌عنوان متابولیت‌های ثانویه گیاهی در کاهش رشد محصولات کشاورزی نقش داشته و از جهت دیگر می‌توان از آن‌ها در کنترل علف‌های هرز، آفات و امراض استفاده کرد (انتشاری و اهرابی، ۱۳۹۰).

خردل وحشی (*Sinapis arvensis* L.) گیاهی یک‌ساله از تیره شب‌بو است که به‌وسیله بذر تکثیر می‌شود. بذرها گاه‌گاه تا چندین سال قوه نامیه خود را در خاک حفظ می‌کنند (DiTomaso et al., 2013). خردل وحشی یکی از علف‌های

تاریک در یخچال قرار داده شد، سپس از پارچه نظیف کتانی دو لایه عبور داده و دوباره با کاغذ واتمن شماره ۱ صاف تا عصاره‌ای یکدست و خالص بدست آید، که به‌عنوان عصاره ۱۰۰ درصد در نظر گرفته شد. پس از آن عصاره با آب مقطر رقیق، و غلظت‌های ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر از آن تهیه شد. ۵ میلی‌لیتر از هر غلظت عصاره به پتری‌دیش‌های مختلف حاوی بذور افزوده شد. غلظت صفر (آب‌مقطر) نیز به‌عنوان شاهد در نظر گرفته شد و برای مشابهنه با شرایط طبیعی، عصاره‌گیری در آب سرد (دمای محیط) انجام گرفت (Mahmoud *et al.*, 2016; Qasem, 2017).

بذور علف هرز خردل وحشی از حواشی مزارع گندم منطقه مزارع استان اصفهان (دهستان فساران با طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۹ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۳۸ دقیقه و ۳۰ ثانیه شمالی و ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر از سطح دریا) اواخر تیرماه جمع‌آوری شد. سپس برای اطمینان از زنده‌بودن بذرها تست تترازولیوم استفاده شد، بدین منظور علف هرز در محلول ۱٪/۰/۱ 2,3,5- trihenyl tetrazolium chloride خیسانده شد. برای خواب‌شکنی بذر خردل وحشی نیز، بذور به مدت ۲۴ ساعت در محلول نیترات پتاسیم ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر قرار گرفت و سپس با آب مقطر شستشو داده شد (Baskin and Baskin, 2014). بذور گندم رقم پیشگام نیز از مرکز تحقیقات جهاد کشاورزی تهیه شد.

برای هر تیمار از ظروف پتری‌دیش با قطر ۱۸۰ و ضخامت ۱۵ میلی‌متر استفاده شد. دو لایه کاغذ صافی واتمن شماره ۲ در پتری‌دیش‌ها قرار داده شد. سپس ۲۵ عدد بذر علف هرز خردل وحشی یا بذر گندم قرار داده شد. پس از اضافه‌کردن عصاره‌ها با غلظت‌های متفاوت از هر اندام گیاهی، درب ظروف پتری گذاشته شده و ظروف درون اتاقک رشدی با شرایط تاریکی، با 2 ± 22 درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۷۰ درصد قرار گرفت.

شش روز پس از شروع آزمایش گیاهچه‌ها از هر پتری‌دیش خارج شد و پارامترها مورد سنجش قرار گرفت. معیار جوانه‌زنی، خروج ریشه‌چه به اندازه ۲ میلی‌متر است (Samad *et al.*, 2008).

هرز رایج و سمج در مزارع تولید گندم است و هیچ روش مؤثری توأم با توجه اقتصادی برای کنترل آن در مزارع یادشده وجود ندارد، بنابراین اغلب به‌عنوان یک علف هرز مهم در کشت‌های پاییزه غلات مطرح است. جوانه‌زنی سریع این گیاه در پاییز و تحت شرایط سرما و رشد سریع آن در ابتدای بهار باعث افزایش توان رقابتی این گیاه در مزارع غلات گردیده است و عدم کنترل آن موجب کاهش کمیت و کیفیت محصول آن‌ها می‌شود.

هدف از کار حاضر، شناسایی تأثیر آلوشیمیایی عصاره گیاه دارویی بابونه به‌عنوان مسئول اثرات فیتوتوکسیک در خردل وحشی به‌عنوان یکی از علف‌های هرز مهم اقتصادی محصول گندم بود. روابط متقابل دوز - نوع عصاره و پاسخ بین این شاخصه‌های فیتوتوکسین و پارامترهای رشد گیاهان هدف نیز مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

دو آزمایش (گندم و خردل وحشی) هر کدام با دو عامل آزمایشی و سه تکرار در سال ۱۳۹۹ در آزمایشگاه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد اجرا گردید. در هر آزمایش فاکتورها شامل سه نوع عصاره اندام گیاهی (ریشه، اندام هوایی، ریشه به‌علاوه اندام هوایی) گیاه بابونه در چهار غلظت شامل صفر، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر بودند.

برای تهیه عصاره آبی، ابتدا گیاه دارویی بابونه در مرحله گلدهی از مزارع استان اصفهان (دهستان فساران با طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۹ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۳۸ دقیقه و ۳۰ ثانیه شمالی و ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر از سطح دریا) جمع‌آوری شد. پس از خشک شدن اندام‌های گیاهی، به‌صورت پودر درآمده و نرم شد. سپس برای تهیه محلول به نسبت ۱:۱۰ مقدار ۵۰ گرم از اجزاء هر کدام از گیاهان مذکور (برگ + ساقه، ریشه و کل اندام‌ها) به‌طور جداگانه به ۰/۵ لیتر آب‌مقطر اضافه شد (برای عصاره‌گیری در آزمایشگاه از آب‌مقطر به‌عنوان حلال استفاده گردید) و سپس عصاره تهیه‌شده ۴۸ ساعت در محیط کاملاً

اسید استیک منجمد به نسبت ۱:۱:۱ میکس و در آب جوش برای ۱ ساعت و سپس در حمام یخ برای ۱۰ دقیقه انکوبه شد. تولوئن (۴ میلی‌لیتر) به محلول میکس شده اضافه و فازهای آلی و معدنی از هم جدا شدند. فاز آلی در ۵۲۰ نانومتر طیف‌سنجی مورد بررسی قرار گرفت. محتوای پرولین برای خط کالیبراسیون ساخته‌شده با پرولین خالص خوانده گردید.

شاخص میتوزی: پس از آنکه بذور گندم با عصاره گیاهان دارویی مورد نظر تیمار شدند، ریشه‌چه‌ها جمع‌آوری و بلافاصله در مایع کارنو (اتانول/ اسید استیک، ۳/۱ v/v) به مدت ۲۴ ساعت، سپس در ۵٪ HCL برای مدت ۵ دقیقه هیدرولیز شد. معرف استو اورسئین برای رنگ‌آمیزی کروموزوم‌ها به مدت ۳۰ دقیقه مورد استفاده قرار گرفت. قطعات ریشه (حدود ۲ میلی‌متر) برداشت و خرد و با استفاده از میکروسکوپ معکوس مجهز به دوربین دیجیتال مشاهده شد. حداقل ۱۰۰۰ سلول در هر تیمار با سه تکرار مورد بررسی قرار گرفت.

شاخص میتوزی به‌عنوان نسبت بین تعداد سلول‌ها در میتوز و تعداد کل سلول‌های مشاهده شده است. نسبت سلول‌ها در پروفاز، متافاز، آنافاز و تلوفاز نیز محاسبه گردید (Yan et al., 2015).

زیستایی سلول: پس از اعمال تیمارها، قسمت‌هایی از ریشه (حدود ۱ سانتی‌متر) از نوک آن را برش داده شد و با ۲۵٪ (w/v) ایوانزبلو (Evans blue) به مدت ۱ ساعت در دمای اتاق قرار داده و سپس با آب مقطر شستشو دادیم، ریشه‌های رنگ گرفته در ۱ میلی‌لیتر دی‌متیل فورمامید (N,N-dimethyl formamide) به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد و در شرایط تاریکی قرار گرفت تا رنگ خارج گردد.

میزان جذب ایوانزبلو (EB) در ۶۰۰ nm با طیف‌سنج اندازه‌گیری شد. میزان جذب EB به‌عنوان نسبت بین مقادیر OD (میزان جذب نوری یا مقادیر چگالی نوری بهینه) گروه تحت تیمار و شاهد محاسبه گردید (Yan et al., 2015).

پراکسید هیدروژن: برای تخمین میزان پراکسید هیدروژن (H₂O₂) یک گرم از بافت گیاهیچه فریزشده با ۱۷ میلی‌لیتر استون سرد هموژنیزه شد. سپس معرف تیتانیوم اضافه شده تا

صفات اندازه‌گیری‌شده شامل سرعت جوانه‌زنی، درصد جوانه‌زنی، طول ساقه‌چه، طول ریشه‌چه، وزن خشک گیاهیچه، شاخص بنیه گیاهیچه، شاخص میتوزی، زیستایی سلول، میزان پراکسیداسیون لیپیدی غشاء، شاخص قدرت، محتوای پرولین و غلظت پراکسیداسیون هیدروژن (H₂O₂) بودند.

سرعت جوانه‌زنی: سرعت جوانه‌زنی (GR) به‌صورت زیر محاسبه شد (Maguire, 1962; Hartman et al., 1990):

(۱)

م/ تعداد بذر جوانه‌زده در n (تعداد روز مربوطه تا شمارش) GR (روز) مجموع =

درصد جوانه‌زنی: درصد جوانه‌زنی (GP) نیز از رابطه زیر

محاسبه شد:

$$(GP) = 100 \times \frac{n}{N} \quad (2)$$

در این معادله، n تعداد بذور جوانه‌زده پس از روز ششم و N تعداد کل بذور کشت شده است (Ikić et al., 2012).

شاخص بنیه گیاهیچه: شاخص بنیه گیاهیچه (SVI) که معیار مناسبی جهت تخمین قدرت گیاهیچه است (Tekrony and Egli, 1977) با استفاده از معادله ۳ تعیین گردید (Islam et al., 2009):

$$SVI = (GP \times SR) / 100 \quad (3)$$

در این معادله، SR: به‌ترتیب طول ریشه‌چه و ساقه‌چه (مجموعاً طول گیاهیچه) است و GP: درصد جوانه‌زنی می‌باشد. **شاخص قدرت:** به‌منظور محاسبه شاخص قدرت (VI) از رابطه ارائه‌شده توسط Ren و همکاران (۲۰۲۰) استفاده شد:

$$VI = \sum (Gt \times Dt) \times S \quad (4)$$

Gt: تعداد بذور جوانه‌زده در روز t و Dt: تعداد روزهای شمارش از شروع آزمایش و S میانگین طول ریشه‌چه است.

محتوای پرولین: پرولین با روش Bates و همکاران (۱۹۷۳) انجام و محاسبه گردید. حدود ۱۰۰ میلی‌گرم نمونه (ریشه‌چه و ساقه‌چه گیاهیچه‌های گندم و علف‌های هرز) تهیه و در ۳ میلی‌لیتر اسید سولفوسالسیلیک (۳٪ w/v) قرار داده شد و سپس در سانتریفیوژ با دور ۲۰۰۰ برای مدت ۱۰ دقیقه قرار گرفت. مایع شناور رویی (۱ میلی‌لیتر) با اسید نین‌هیدرین و

(LSD) در سطح ۵٪ مقایسه گردید.

نتایج و بحث

ترکیبات عصاره بابونه: تجزیه و تحلیل LC-MS از عصاره ریشه، اندام هوایی و کل گیاه بابونه از ۷۰٪ (v/v) متانول (MeOH) نشان داد که این عصاره‌ها حاوی مخلوطی از فلاونوئیدها، ترکیبات فنلی، ترپن‌ها و آلکالوئید هستند، به‌طوریکه بخش اعظم ترکیبات موجود، فلاونوئید (عصاره ریشه ۲۵/۹٪، اندام هوایی ۳۰٪ و کل گیاه ۲۷/۴۵٪)، فنل (عصاره ریشه ۱۵/۶۹٪، اندام هوایی ۲۵٪ و کل گیاه ۲۲/۲٪) و ترپن‌ها (عصاره ریشه ۱۵/۶۹٪، اندام هوایی ۱۸/۵۲٪ و کل گیاه ۱۷/۱۲٪) بودند. علاوه بر این، ۳/۷٪ از ترکیبات عصاره ریشه، ۶/۶۶٪ از عصاره ترکیبات اندام هوایی و ۳/۹۲٪ از ترکیبات عصاره کل گیاه را آلکالوئیدها تشکیل داده‌اند، همچنین عصاره این گیاه حاوی ساپونین به میزان ۳/۳ درصد در ریشه، ۳/۷ درصد در اندام‌های هوایی و ۱/۹۶ درصد در کل گیاه بود. در عصاره اندام هوایی هم‌چنین شاهد وجود لامینین، کوئینون و کومارین بودیم. با این حال در کل گیاه نیز کومارین دیده شد. ترکیبات مشابه که علاوه بر اندام هوایی در عصاره ریشه یا کل گیاه بابونه یافت شد عبارت بودند از: چند ترکیب ناشناخته از گروه فلاونوئیدها، ۳-متیل سیکلوهگزان (3-methylcyclohexanol neryl acetate)، مالیک اسید (malic acid)، n-نونانول (n-Nonanol)، نریل استات یا بورنیل استات (bornyl acetate یا nerolidol)، پاراسیمن (para-Cymene)، سیکلوارتنول (cycloartenol)، اکسید بیسابولون (bisabolone oxide)، لیمون-6-ال (limonen-6-ol)، پیوالات (pivalate)، هگزادکانوئیک اسید (hexadecanoic acid)، ۴-وینیل فنل (4-vinylphenol)، پاتولتین (patuletin)، دی‌هیدروکسی-تترامتوکسی فلاون (dihydroxy-tetramethoxy flavone)، آمیترو (آمینو-۱ و ۲-تریازول-۳) (amitrole-3-amino-1,2,4-triazole-3)، ولی این موارد با درصد بیش‌تری در اندام هوایی دیده می‌شوند.

مواد آلوکشیمیایی رشد را از طریق تداخل در فرآیندهای مهم

غلظت نهایی چهار درصد حاصل شود. برای رسوب‌دادن کمپلکس پراکسید تیتانیوم ۰/۲ میلی‌لیتر از آمونیوم تغلیظ‌شده به ازای هر ۱ میلی‌لیتر مخلوط واکنش اضافه گردید. مخلوط حاصل در سانتریفیوژ یخچال‌دار برای ۵ دقیقه در دور ۸۵۰۰ سانتریفیوژ شد. رسوب حاصله دو بار با ۵ میلی‌لیتر استون شسته و سپس با ۲ میلی‌لیتر اسید سولفوریک یک مولار حل شد. جذب طیف نوری کمپلکس $Ti-H_2O_2$ که به رنگ نارنجی زرد است در ۴۱۰ نانومتر خوانده شد. با استفاده از منحنی استاندارد H_2O_2 میزان جذب محاسبه گردید (Nag et al., 2000).

پراکسیداسیون لپیدی غشاء: برای تخمین میزان پراکسیداسیون لپیدی غشاء، ۲۵۰ میلی‌گرم از بافت تازه گیاهچه با ۵ میلی‌لیتر اسید تری‌کلرو استیک ۰/۱ درصد در هاون چینی سائیده شد. عصاره حاصل به مدت ۱۰ دقیقه با سرعت ۸۵۰۰ دور در دقیقه در دمای چهار درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شد. به یک میلی‌لیتر از محلول رویی سانتریفیوژ شده، ۴ میلی‌لیتر محلول ۲۰ درصد اسید تری‌کلرو استیک که حاوی ۰/۵ درصد اسید تیوباربتوریک باشد اضافه گردید. مخلوط حاصل به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد در حمام آب گرم و سپس بلافاصله به مدت ۱۰ دقیقه درون ظرف حاوی یخ قرار گرفت. سپس نمونه‌ها با سرعت ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه و در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ شد. شدت جذب این محلول توسط اسپکتروفوتومتر در طول موج ۵۳۵ نانومتر ثبت گردید. ماده مورد نظر برای جذب در این طول موج کمپلکس قرمز رنگ است. جذب بقیه رنگیزه‌های غیراختصاصی در ۶۰۰ نانومتر تعیین و از این مقدار کسر گردید (Nag et al., 2000).

آنالیز داده‌ها به‌صورت فاکتوریل 3×3 در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. برای امکان مقایسه گندم با خردل وحشی، در هر گیاه همه داده‌ها به غلظت صفر (شاهد) تقسیم و سپس در عدد ۱۰۰ ضرب شدند و بنابراین داده‌ها و میانگین‌ها به‌صورت میانگین درصد کنترل مورد مقایسه قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل به‌وسیله نرم‌افزار آماری SAS v. 9.4 انجام شد و میانگین‌ها با آزمون حداقل اختلاف معنی‌دار

گردآوری شده خود اسیدهای آلی و آلدئیدها، کومارین‌ها، فلاونوئیدها، تانن‌ها، آلکالوئیدها، ترپنوئیدها، استروئیدها و چند ترکیب شیمیایی دیگر را به‌عنوان ترکیبات آللوپاتیکی معرفی کردند. لذا ترکیبات فنلیک و فلاونوئیدها، مواد آللویشیمیایی اصلی گیاه در اکوسیستم هستند و در آللوپاتی نقش اصلی را دارند (Jacob and Sarada, 2012). داده‌های تجربی به‌شدت نشان می‌دهد که فنل‌ها اثرات فیزیولوژیکی متعددی دارند که منجر به سمیت سلولی عمومی شده و غالباً باعث تغییر نفوذپذیری غیراختصاصی در غشای دیواره سلولی می‌شود (Einhellig et al., 2004; Zeng et al., 2008).

ساختار حلقه‌ای فلاونوئیدها هم به‌گونه‌ای است که به آسانی تشکیل یک رادیکال آزاد پایدار را داده، و می‌تواند به‌راحتی منجر به تشکیل دیمرها، الیگومرها و تانن‌های تغلیظ‌شده گردد (Einhellig et al., 2004; Zeng et al., 2008).

از سوی دیگر عملکردهای طبیعی ترین‌ها بسیار متنوع است و اثرات مهارکننده قوی بر روی رشد گیاه و جوانه‌زنی بدر دارند. تعدادی از آن‌ها مانند الکل‌های ترین مانند سیکلوارتنول (cycloartenol) و اسپاتونول (spathulenol) (در ریشه و کل گیاه)، بیسابولول (bisabolol) و لیمونن (limonen) (در ریشه و اندام هوایی)، استات‌های ترین (اندام هوایی و کل گیاه)، پاراسیمن (para-cymene)، ملیوتیژنین (melilotigenin)، کامازولن (chamazulene)، آلفا آمورفن (α -amorphene) و فارنسول (farnesol) (در اندام هوایی)، هیدراژنین گلوکوزید (hederagenin glycoside)، کامفن (camphene)، آلفاترپینن (α -terpinene)، گاماترپینن (γ -terpinene)، میرسن (myrcene) و او-۸-سینول (1,8-cineole) (در کل گیاه) شناخته شده‌اند.

کومارین‌های فنلی فعال زیستی (هرنیارین (herniarin) و آمبلیفرون (umbelliferone))، نیز به‌طور قابل‌توجهی مانع از افزایش ریشه‌چه، کاهش فعالیت سلولی و تعداد اجسام سلولی می‌شوند، که عصاره اندام هوایی گیاه بابونه حاوی موارد گفته شده در بالا است.

فیزیولوژیک مثل تغییر ساختار دیواره سلولی، نفوذپذیری و عمل غشاء، جلوگیری از تقسیم سلولی و فعالیت برخی آنزیم‌ها و تعادل هورمون‌های گیاهی در هر دو اندام ریشه‌چه و ساقه‌چه مختل می‌سازد (Azirak and Karaman, 2008).

در تجزیه انجام شده، ویتامین B5 (اسید پانتوتنیک (Pantothenic acid)) در عصاره ریشه و به مقدار کم‌تری در عصاره کل گیاه بابونه دیده شد، با توجه به این‌که ترکیب فوق جزء دسته ویتامین‌ها بوده و خود به نوعی کمک‌کننده در جهت تحمل شرایط نامساعد و تنش محیطی توسط گیاهچه‌های تیمار شده با عصاره ریشه را نشان داده است، به گونه‌ایی که محمدی و همکاران (۱۳۹۸) در تحقیقات خود بر روی تأثیر محلول‌پاشی ملاتونین و ویتامین‌های گروه ب بر شاخص‌های رشد، پیری برگ و اجزای عملکرد سویا اشاره داشتند که بیش‌ترین شاخص سطح برگ مربوط به گیاهانی بود که به‌طور هم‌زمان با غلظت ۰/۲ میلی‌مولار ملاتونین و اسید پانتوتنیک محلول‌پاشی شدند و با میانگین حدود ۵/۷ به لحاظ آماری نسبت به سایر ترکیبات تیماری برتری داشت. ویتامین‌های گروه ب محلول در آب بوده و می‌توانند نقش مهمی در مهار گونه‌های فعال اکسیژن و هم‌چنین تحریک غیرمستقیم ساخت پرولین داشته باشند که در مواجهه گیاه با تنش در مسیر پنتوز فسفات دخیل هستند (Chen and Xiong, 2005; Burguieres et al., 2007; Fardet et al., 2008).

وجود ترکیبات مگنوفلورین (magnoflorine) (در عصاره اندام هوایی و به مقدار اندک‌تر در ریشه)، میرستیسین (myristicin) (در عصاره اندام هوایی)، نورارجمونین (Norargemonine) (کل گیاه بابونه) بیانگر نقش مهارکنندگی آلکالوئیدها بر درصد و شاخص جوانه‌زنی خردل وحشی است و از این‌رو سرعت این شاخص را کاهش داده و رشد گیاهچه را تحت تأثیر قرار داده است. در تحقیقات صورت گرفته دیگران نیز مشخص شده که آللوپاتی می‌تواند اثرات خود را از طریق تأثیر بر تنفس، بازدارندگی رشد سلولی و ممانعت از فعالیت آنزیم‌ها اعمال کند (Azirak and Karaman, 2008; Pudełko et al., 2014). Zeng و همکاران (۲۰۰۸) در مطالب

هوایی زیاد شده است، لذا عصاره بابونه باعث تولید بیش‌تر ROS در خردل وحشی نسبت به گندم می‌شود و پراکسیداسیون لیپیدی و افزایش سطح مالون دی‌آلدئید نیز برای گیاه خردل وحشی در غلظت بالاتر عصاره اندام هوایی دیده شده است، از طرفی ROS احتمالاً نقش مهمی در مهار رشد ناشی از بابونه دارد که این نقش را می‌توان به حضور فلاونوئیدهای موجود در عصاره بابونه از جمله آپیزین (apigenin)، کوئرستین (quercetin)، پاتولتین (patuletin)، لوتولین (luteolin)، کومارین (coumarin)، کامفرول (kampherol)، روتین (rutin) و تاکسیفولین (taxifolin) مربوط دانست.

پراکسیداسیون لیپیدی غشاء: غلظت مالون دی‌آلدئید گویای پراکسیداسیون لیپیدی غشاء است. مطابق جدول ۱ تأثیر نوع و غلظت عصاره آبی گیاه بابونه بر غلظت مالون دی‌آلدئید در گندم و خردل وحشی معنی‌دار بود ($P \leq 0.01$). غلظت مالون دی‌آلدئید در گندم نسبت به خردل وحشی تحت تیمار عصاره اندام هوایی که بیش‌ترین اثر را داشته، ۳۳ درصد کم‌تر بود. اثر غلظت بر این صفت نیز در هر دو گیاه هدف در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار شد، به گونه‌ای که در میزان غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر این تأثیر را می‌توان در خردل وحشی نسبت به گندم تا ۱/۵ برابر (و حتی غلظت حداقل (۵۰ mL/L) تا ۱/۳ برابر) عنوان کرد (جدول ۲).

اثر متقابل نوع و غلظت عصاره فقط در خردل وحشی معنی‌دار بود. در کم‌ترین میزان اثرگذاری یعنی تیمار ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره ریشه، میزان مالون دی‌آلدئید در خردل وحشی قریب به ۳۱ درصد بیش از شاهد بود. بیشینه اثر برجای مانده که مربوط به تیمار ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره اندام هوایی است نسبت به شاهد و حالت کمینه به ترتیب به میزان ۱۷۸ و ۱۱۲ درصد اثرگذارتر بود (شکل ۲).

افزایش غلظت پراکسید هیدروژن (به‌عنوان یکی از عوامل ایجاد تنش اکسیداتیو) می‌تواند باعث افزایش پراکسیداسیون لیپیدهای سلولی شود. افزایش غلظت مالون دی‌آلدئید نتیجه مستقیم پراکسیداسیون لیپیدی از جمله لیپیدهای غشایی است.

آلكالوئیدها نیز بیش‌تر از طریق مسیرهای بیوستتزیك كه با يك آمینواسید طبیعی شروع شده، حاصل می‌شوند. آن‌ها، بالقوه بازدارنده جوانه‌زنی هستند. درحالی‌که تعداد زیادی از آلكالوئیدهای فیتوتوکسیك، به‌طور هم‌زمان به بیش از یک جایگاه هدف گیاه حمله می‌کنند، مشخص است که دامنه اهداف شامل توابع آنزیمی کلیدی، فتوستتز، تنفس، رونویسی، سنتز پروتئین، پایداری غشاء، انتقال سیگنال، انتقال الکترون و همانندسازی است (Wink and Latz-Bruning, 1995). در تحقیقات پیشین مشخص شد که کومارین به‌طور قابل‌توجهی مانع از افزایش ریشه‌چه گیاهچه کاهو (*Lactuca sativa* L.) کاهش فعالیت سلولی و تعداد اجسام سلولی می‌شود (رضوی و همکاران، ۱۳۹۴).

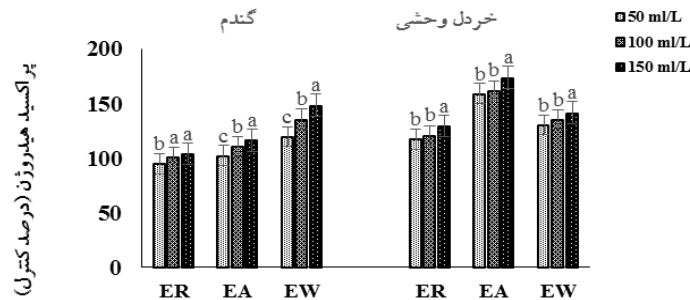
پراکسید هیدروژن: میزان پراکسید هیدروژن در گندم و خردل وحشی تحت تأثیر اثرات اصلی و متقابل نوع و غلظت عصاره قرار گرفت ($P \leq 0.01, 0.05$) (جدول ۱). همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود در گندم و خردل وحشی، به ترتیب میزان پراکسید هیدروژن با کاربرد عصاره اندام هوایی بابونه در بیش‌ترین غلظت به‌کار رفته (۱۵۰ mL/L)، ۴۸ و ۷۴ درصد افزایش یافت، ولی با عصاره ریشه حتی در بیشینه غلظت به‌کار رفته در گندم مشابه با تیمار شاهد بود و افزایشی در این پارامتر دیده نشد. میزان پراکسید هیدروژن در خردل وحشی تحت تأثیر عصاره اندام هوایی بابونه تفاوت محسوسی نسبت به میزان آن در گندم داشت، به‌طوری‌که در غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر مقدار این پارامتر تا ۲۵ درصد نسبت به گندم بالا رفت و در دیگر غلظت‌ها نیز بیش از گندم بود (شکل ۱).

میزان تغییر در غلظت H_2O_2 در سلول‌های گیاهی گندم باعث شد که کم‌ترین آسیب را متحمل گردد. تصور می‌شود که تولید گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) توسط عصاره بابونه در این ارگانیسم‌ها با تداخل آن در زنجیره انتقال الکترون همراه باشد، از آنجا که میزان پراکسید هیدروژن در اعمال عصاره اندام هوایی بابونه برای گیاه خردل وحشی بیش‌تر از گیاه زراعی گندم بود و به همین دلیل پراکسیداسیون لیپیدی نیز برای علف هرز خردل وحشی در غلظت بالاتر عصاره اندام

جدول ۱- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) پراکسید هیدروژن (H_2O_2)، مالون دی آلدئید، محتوای پرولین و زیستایی سلول گندم و خردل وحشی تحت غلظت‌های مختلف عصاره آبی اندام‌های بابونه

منابع تغییر	درجه آزادی	پراکسید هیدروژن		مالون دی آلدئید		محتوای پرولین		نسبت جذب ایوانزبلو
		خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	
نوع عصاره (E)	۲	۳۵۵۲**	۲۸۷۹**	۲۲۲۱۷**	۷۰۷۰**	۳۳۳۸۳۶**	۳۳۷۱۷۹**	۳۲۳۷۳۵**
غلظت عصاره (C)	۲	۵۷۹/۷**	۶۸۰/۴**	۴۲۵۵**	۵۱۷/۹**	۳۱۶۱۳**	۲۰۰۰۸**	۲۲۱۶۹**
E × C	۴	۴۷/۳۸*	۷۶/۴۰**	۲۵۶/۲*	۱۳/۹۲ ^{ns}	۱۷۵۳**	۲۰۶۴ ^{ns}	۳۸۶۲**
خطا	۱۸	۱۶/۷۴	۱۳/۵۱	۸۷/۸۰	۶۹/۸۸	۶۰۹/۷	۱۵۴۵	۳۳۷/۸
ضریب تغییرات (%)		۲/۹۲	۳/۲۰	۴/۹۴	۶/۲۰	۷/۹۷	۱۱/۸۸	۵/۸۴

ns, ** و * به ترتیب غیر معنی داری و معنی داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد است.

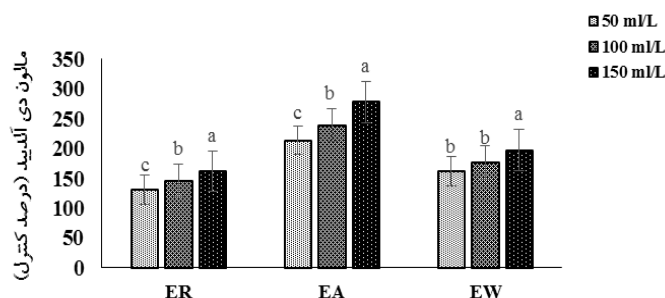
شکل ۱- اثر متقابل نوع اندام گیاهی و غلظت عصاره بابونه بر میزان پراکسید هیدروژن در گندم و خردل وحشی. در هر سطح غلظت عصاره میانگین‌های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف آماری معنی داری ندارند. ER، EA و EW به ترتیب نشان‌دهنده عصاره آبی ریشه، اندام هوایی و کل بوته بابونه هستند.

جدول ۲- مقایسه میانگین پارامترهای پراکسید هیدروژن (H_2O_2)، مالون دی آلدئید، محتوای پرولین و زیستایی سلول در گندم و خردل وحشی تحت تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی اندام‌های بابونه

تیماها	پراکسید هیدروژن		مالون دی آلدئید (درصد)		محتوای پرولین		نسبت جذب ایوانزبلو (درصد کنترل)
	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	
ریشه	۱۲۲/۷ ^c	۹۹/۹ ^c	۱۴۶/۵ ^c	۱۵۱/۶ ^c	۲۵۵/۹ ^c	۱۰۷/۶ ^c	۱۵۲/۹ ^c
اندام هوایی	۱۶۱/۷ ^a	۱۳۴/۶ ^a	۲۴۳/۹ ^a	۵۳۶/۱ ^a	۷۲۴/۴ ^a	۲۸۳/۳ ^a	۵۲۳۳ ^a
کل گیاه	۱۳۵/۸ ^b	۱۰۹/۶ ^b	۱۷۸/۷ ^b	۳۰۴/۸ ^b	۵۴۲/۹ ^b	۱۵۷/۷ ^b	۲۶۷/۳ ^b
۵۰	۱۳۲/۳ ^c	۱۰۵/۶ ^c	۱۶۹/۶ ^c	۲۷۸/۸ ^b	۲۹۸/۶ ^c	۱۵۴/۵ ^c	۲۶۲/۴ ^c
۱۰۰	۱۳۹/۴ ^b	۱۱۵/۷ ^b	۱۸۷/۶ ^b	۳۴۲/۹ ^a	۴۹۶/۶ ^b	۱۷۷/۱ ^b	۳۱۹/۸ ^b
۱۵۰ (میلی لیتر در لیتر)	۱۴۸/۳ ^a	۱۲۲/۹ ^a	۲۱۲/۵ ^a	۳۷۰/۸ ^a	۶۷۴/۵ ^a	۲۱۷/۱ ^a	۳۶۱/۲ ^a

میانگین‌های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف آماری معنی داری ندارند.

شکل ۲- اثر متقابل نوع اندام گیاهی و غلظت عصاره بابونه بر مالون دی آلدئید، در خردل وحشی. در هر سطح غلظت عصاره میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند. ER، EA و EW به ترتیب نشان‌دهنده عصاره آبی ریشه، اندام هوایی و کل بوته بابونه هستند.

بالاترین غلظت اعمال‌شده (۱۵۰ mL/L) میزان اثرگذاری بر تولید پرولین منجر به تولید بیش از ۱/۸ برابری در گیاه خردل وحشی نسبت به گندم بوده است. لذا به‌کارگیری عصاره بابونه موجب افزایش پرولین شده و نشان می‌دهد، در این میان اثرگذاری عصاره اندام هوایی بیش از سایر موارد بوده است (جدول ۲).

پرولین یکی از پایدارترین اسیدهای آمینه است که پتانسیل اسمزی سیتوپلاسم را تحت تنش محیطی پایین آورده و در این شرایط به مقدار زیادی تولید آن افزایش می‌یابد (Ashraf and Foolad, 2007). عملکردهای پرولین در طول تنش عبارتند از: تعدیل‌کننده و محافظت‌کننده اسمزی، جاروب‌کننده رادیکال‌های آزاد و آنتی‌اکسیدان، تنظیم اسیدپتید سیتوزولی، ذخیره کربن، نیترژن و انرژی بعد از کاهش تنش و پایداری غشاهای سلولی توسط برهم‌کنش با فسفولیپیدها (Teklic et al., 2008). ثابت شده است که تجمع پرولین با تولید ROS تحت تنش همراه است (Szabados and Savoure, 2010). لذا در آزمایش حاضر ROS برای تنظیم استرس ناشی از عصاره بابونه ممکن است در تجمع پرولین نقش داشته باشد.

زیستایی سلول: میزان جذب ایوانزبلو نشان‌دهنده زیستایی سلول است. اثرات اصلی نوع و غلظت عصاره بابونه و اثر متقابل آن‌ها بر زیستایی سلول گندم و خردل وحشی معنی‌دار بود ($P \leq 0.01$). در هر نوع عصاره و هر غلظت از آن، میزان جذب ایوانزبلو در گیاه خردل وحشی بسیار بیش‌تر از گندم

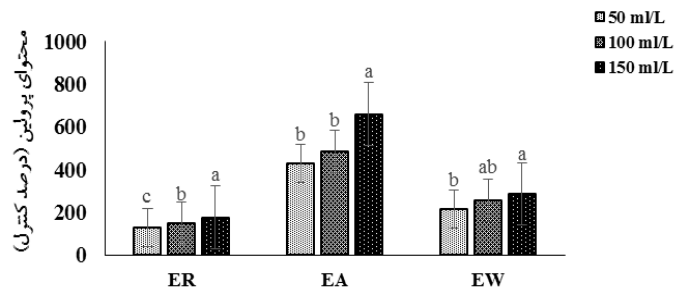
مشخص شده است که تجزیه این لیپیدها منجر به کاهش انسجام و پایداری غشاءهای سیتوپلاسمی می‌شود (اسدی نسب و همکاران، ۱۳۹۲).

عصاره بابونه موجب تغییر در نفوذپذیری و سیالیت لایه لیپیدی غشاء شده و می‌تواند به‌طور چشمگیری یکپارچگی سلول را تغییر دهد (Dix and Aikens, 1993). پس از اعمال تیمار به‌طور قابل‌توجهی سطح مالون دی آلدئید گیاهچه‌های خردل وحشی افزایش یافته و باعث پراکسیداسیون لیپیدی غشاءها و آسیب اکسیداتیو می‌شود.

محتوای پرولین: نتایج تجزیه واریانس حاکی از آن است که اثرات اصلی نوع و غلظت عصاره بابونه بر میزان پرولین ($P \leq 0.01$) در هر دو گیاه معنی‌دار شد، ولی اثر متقابل این دو عامل بر صفت فوق‌تنها در خردل وحشی ($P \leq 0.01$) معنی‌دار بود (جدول ۱).

در گیاه گندم میزان تجمع بیش‌تر پرولین در عصاره اندام هوایی ملاحظه گردید و از لحاظ غلظت نیز تفاوت معنی‌داری بین ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر دیده نشد (جدول ۲).

در گیاه خردل وحشی، میزان تجمع بیش‌تر پرولین در بالاترین غلظت عصاره اندام هوایی مشاهده گردید، و اختلاف معنی‌داری بین غلظت‌های مختلف بود (شکل ۳). تأثیر عصاره آبی بر دو گیاه مذکور گواه آن است که در حالت کاربرد عصاره اندام هوایی و ریشه، تولید این اسیدآمینه در خردل وحشی به‌ترتیب ۳۵ و ۶۹ درصد بیش‌تر از گندم بود (جدول ۲). در رابطه با میزان غلظت به‌کار رفته نیز باید گفت در

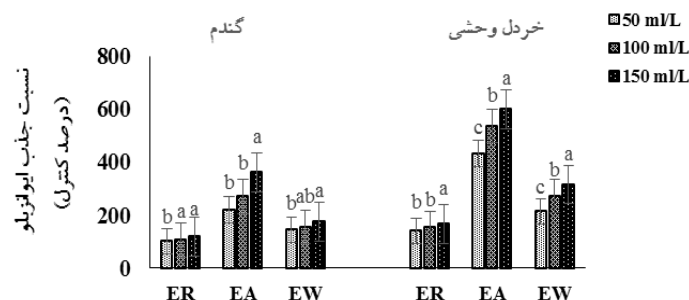
شکل ۳- اثر متقابل نوع اندام گیاهی و غلظت عصاره بابونه بر پرولین در خردل وحشی. در هر سطح غلظت عصاره میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند. ER، EA و EW به ترتیب نشان‌دهنده عصاره آبی ریشه، اندام هوایی و کل بوته بابونه هستند.

گندم اندازه‌گیری شد. شاخص میتوزی گیاهچه گندم به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر نوع و غلظت عصاره آبی بابونه و اثرات متقابل این دو عامل قرار گرفت (جدول ۳). همان‌طور که در شکل ۵ مشاهده می‌شود در غلظت ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره ریشه بابونه بدون تفاوت معنی‌دار با غلظت ۱۰۰ میلی‌لیتر در لیتر این اندام، شاخص میتوزی اندازه‌گیری‌شده نوک ریشه‌چه‌های گندم بیش از ۹۲ درصد بود. کاربرد سایر غلظت‌ها از دیگر عصاره‌ها نیز باعث کاهش این شاخص در گندم شد که فقط بین غلظت‌های ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره آبی ریشه و اندام هوایی و غلظت ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره کل اندام گیاه بابونه تفاوت معنی‌داری وجود داشت. در بیش‌ترین غلظت به‌کار رفته (۱۵۰ mL/L) اندام هوایی بابونه، شاخص میتوزی نسبت به کم‌ترین غلظت (۵۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره ریشه) به میزان ۷۳ درصد کاهش نشان داد (شکل ۵). همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود روند مراحل تقسیم سلولی بابونه در پاسخ به نوع عصاره مشابه شاخص میتوزی بود. به عبارتی کم‌ترین میزان این مراحل در عصاره اندام هوایی بابونه و بیش‌ترین آن در عصاره ریشه بدست آمد.

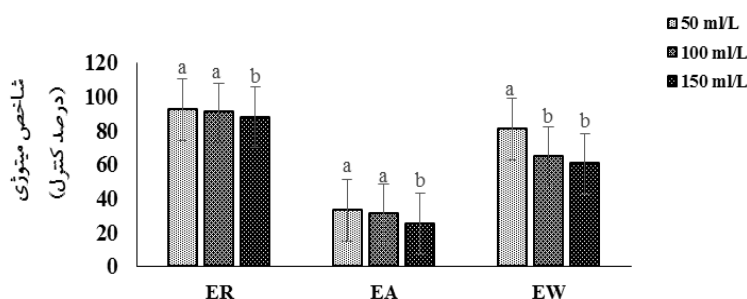
پس از اعمال تیمار، تعداد سلول‌ها در تمام مراحل میتوزی در ریشه گندم به سرعت کاهش یافت. که نشان می‌دهد این ترکیب ممکن است در فاز خاصی از چرخه سلولی تداخل ایجاد کرده و از ورود سلول به میتوز جلوگیری کند، لذا مهار میتوز توسط این ترکیب به‌وضوح یکی از عواملی است که باعث کاهش رشد ریشه می‌شود. با توجه به اینکه تعداد و

بود (جدول ۲). به گونه‌ایی که در غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر اندام هوایی در گندم، میزان ۴۰ درصد کاهش جذب نسبت به خردل مشاهده شد، هم‌چنین در کاربرد این عصاره حتی با غلظت ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر بر روی خردل وحشی به میزان ۴/۳ برابر بیش از شاهد، جذب ایوانزبلو ملاحظه گردید. پس از آن، غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر کل گیاه در گندم، بدون تفاوت معنی‌دار با غلظت ۱۰۰ میلی‌لیتر در لیتر و در خردل وحشی بیش‌ترین تأثیرگذاری را نشان دادند. در بررسی اثر متقابل غلظت و نوع عصاره در گیاه گندم مشخص شد که با کاربرد غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر از عصاره اندام هوایی، میزان جذب ایوانزبلو حدود ۲/۵ برابر بیش‌تر از کاربرد عصاره ریشه با غلظت ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر (مشابه شاهد) بود (شکل ۴).
زنده ماندن سلول در نوک ریشه‌های گندم و خردل وحشی با رنگ‌آمیزی توسط ایوانزبلو ارزیابی شد. که با افزایش غلظت، زنده‌مانی بیش‌تر سلول‌های انتهای ریشه کاهش یافت. جذب ایوانزبلو برای تعیین کمیت میزان ظهور سلول‌های مرده تعیین می‌گردد که تحت تیمار کم‌ترین غلظت عصاره، جذب نسبی ایوانزبلو توسط ریشه‌های خردل وحشی و گندم به‌طور مشابه تحت کنترل بود اما در غلظت بالاتر به‌طور قابل‌توجهی افزایش یافت (شکل ۴).

شاخص میتوزی: در این آزمایش روش‌های متعدد و حتی تغییر یافته برای اندازه‌گیری شاخص میتوزی خردل وحشی مورد بررسی قرار گرفت اما به‌دلیل کوچکی سلول‌های خردل وحشی و عدم وضوح مناسب، فقط نتایج شاخص میتوزی

شکل ۴- اثر متقابل نوع اندام گیاهی و غلظت عصاره بابونه بر نسبت جذب ایوانزبلو در گندم و خردل وحشی. در هر سطح غلظت عصاره میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند. ER، EA و EW به ترتیب نشان‌دهنده عصاره آبی ریشه، اندام هوایی و کل بوته بابونه هستند.

شکل ۵- اثر متقابل نوع اندام گیاهی و غلظت عصاره بابونه بر شاخص میتوزی گندم. در هر سطح غلظت عصاره میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند. ER، EA و EW به ترتیب نشان‌دهنده عصاره آبی ریشه، اندام هوایی و کل بوته بابونه هستند.

جدول ۳- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) شاخص میتوزی (MI)، شاخص پروفاز (PI)، شاخص متافاز (MeI)، شاخص آنافاز (AI) و شاخص تلوفاز (TI) گندم تحت غلظت‌های مختلف عصاره آبی اندام‌های بابونه

منابع تغییر	درجه آزادی	شاخص میتوزی (MI)	شاخص پروفاز (PI)	شاخص متافاز (MeI)	شاخص آنافاز (AI)	شاخص تلوفاز (TI)
نوع عصاره (E)	۲	۳۵۳۲**	۶۴۲/۹**	۹۹۹/۹**	۸۴۴/۷**	۲۷۵۲**
غلظت عصاره (C)	۲	۳۱۰/۶**	۴۳/۷۱**	۳۴۲/۱**	۸۴/۱۴*	۱۰۱/۱ns
E × C	۴	۵۹/۴۵**	۰/۵۵۰ns	۱۰۹/۵ns	۴۱/۷۰ns	۴۸/۷۴ns
خطا	۱۸	۷/۹۹	۰/۳۴۳	۴۶/۸۸	۱۹/۴۰	۵۴/۷۴
ضریب تغییرات (%)		۶/۰۴	۱/۶۶	۸/۹۶	۵/۹۲	۱۰/۹۲

ns، ** و * به ترتیب غیرمعنی‌داری و معنی‌داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد است.

پایداری غشاء، انتقال سیگنال، انتقال الکترون، سنتز هورمون‌های درون‌زای گیاه، مهار تقسیم سلولی و همانندسازی شده و در نهایت با اتصال به آنزیم‌های پردازش DNA یا DNA/RNA و پیوند به آن‌ها، می‌توانند بیش از

مقدار ترکیباتی مانند پلی‌فنل‌ها، فلاونوئیدها، کومارین‌ها، تریپنوئیدها، کوئینون‌ها و آلکالوئیدها، در عصاره اندام هوایی بیش از سایر عصاره‌ها بود، احتمالاً عصاره اندام هوایی منجر به تأثیر بر توابع آنزیمی کلیدی، تنفس، رونویسی، سنتز پروتئین،

جدول ۴- مقایسه میانگین پارامترهای شاخص میتوزی (MI)، شاخص پروفاز (PI)، شاخص متافاز (MeI)، شاخص آنافاز (AI) و شاخص تلوفاز (TI) در گندم تحت تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی بابونه

تیماها	شاخص میتوزی (درصد کنترل)	شاخص پروفاز (درصد کنترل)	شاخص متافاز (درصد کنترل)	شاخص آنافاز (درصد کنترل)	شاخص تلوفاز (درصد کنترل)
ریشه	۶۸/۵۷ ^a	۹۵/۴۹ ^a	۸۷/۳۷ ^a	۸۵/۰۱ ^a	۸۶/۱۳ ^a
نوع عصاره					
اندام هوایی	۲۹/۸۱ ^c	۷۸/۹۶ ^c	۶۶/۳۵ ^c	۶۵/۹۸ ^c	۵۱/۳۱ ^c
کل گیاه	۴۲/۱۱ ^b	۹۰/۲۹ ^b	۷۵/۴۸ ^b	۷۲/۳۳ ^b	۶۵/۷۷ ^b
غلظت عصاره (میلی لیتر در لیتر)					
۵۰	۵۳/۰۵ ^a	۹۰/۲۱ ^a	۸۲/۰۶ ^a	۷۷/۸۳ ^a	۷۱/۳۵ ^a
۱۰۰	۴۶/۰۴ ^b	۸۸/۶۷ ^b	۷۷/۳۱ ^a	۷۳/۵۹ ^{ab}	۶۷/۱۵ ^a
۱۵۰	۴۱/۳۸ ^c	۸۵/۸۶ ^c	۶۹/۸۳ ^b	۷۱/۹۰ ^b	۶۴/۷۲ ^a

میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند.

به‌ترتیب با ۱۱ و ۱۲ درصد کاهش در غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر و از سوی دیگر در عصاره اندام هوایی بروز یافت (جدول ۶).

کاهش سرعت جوانه‌زنی بذر باعث می‌شود که گیاه زراعی فرصت کافی برای رشد و توسعه کانوپی خود نداشته باشد و در مراحل اولیه رشد نتواند زودتر از علف هرز سیستم ریشه‌ایی و شاخ و برگ خود را تشکیل داده و در جذب منابع رشد از علف هرز پیشی بگیرد (Nilda and Talbert, 2000). کاهش جوانه‌زنی و رشد خردل وحشی در این آزمایش را می‌توان به میزان فنل‌های بیش‌تر در اندام هوایی در مقایسه با ریشه، اسیدهای آلی موجود در عصاره بابونه مانند اسید مالیک (malic acid)، اسید سیتریک (citric acid)، کوئینیک اسید (quinic acid)، وانیلیک اسید (vanillic acid)، گالیک اسید (gallic acid)، فرولیک-گلوکز (ferulic-glucose) (در عصاره اندام هوایی) و یا m-کوماریک اسید (m-coumaric acid)، p-کوماریک اسید (p-coumaric acid)، ایندول‌الکتیک اسید (indolelactic acid)، دی‌هیدروکسی اکتادکانوئیک اسید (dihydroxy octadecanoic acid)، کلروژنیک اسید (chlorogenic acid)، فرولیک اسید (ferulic acid) و کافئیک اسید (caffeic acid) (در عصاره کل گیاه) که خود زیرمجموعه فنلیک‌ها محسوب می‌شوند نسبت داد، که اثرات آللوپاتی خود را بر روی فرآیندهای مختلف فیزیولوژیکی در گیاهان اعمال

عصاره‌های دیگر، همانندسازی یا رونویسی را مختل کند (جدول ۴ و شکل ۵).

از سوی دیگر برخی از ترکیبات عصاره‌های مربوط به گیاه مورد آزمایش در پژوهش حاضر نیز، مثل او ۸ - سینئول (-1,8-cineole) تأثیرات متفاوتی از جمله تورم نوک ریشه، بازدارندگی تنفس در گیاه و ایجاد DNA میتوکندریایی، توقف میتوز و بازدارندگی سنتز می‌کنند (Macias et al., 2007).

در پاسخ به غلظت عصاره نیز فقط روند پروفاز مشابه شاخص میتوزی بود و در دیگر مراحل تقسیم سلولی اختلاف معنی‌داری بین غلظت ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌لیتر در لیتر مشاهده نشد. به استثنای مرحله تلوفاز که پاسخ معنی‌داری به غلظت عصاره نشان نداد، در سایر مراحل تقسیم سلولی، کم‌ترین میزان با بالاترین غلظت حاصل شد (جدول ۴).

سرعت جوانه‌زنی: در این آزمایش عصاره بابونه سرعت جوانه‌زنی بذر گندم را تحریک کرد، اما اثر نوع و غلظت‌های مختلف عصاره بابونه بر سرعت جوانه‌زنی بذر این گیاه زراعی معنی‌دار نبود، اثر متقابل اندام گیاهی و غلظت بر سرعت جوانه‌زنی خردل وحشی، نیز معنی‌دار نبود درحالی‌که اثر اصلی غلظت و اندام گیاهی بر علف هرز خردل وحشی معنی‌دار گردید (جدول ۵)، با افزایش غلظت عصاره آبی از ۵۰ به سمت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر، جوانه‌زنی بذر خردل وحشی به‌طور معنی‌داری کاهش یافت. کم‌ترین میزان جوانه‌زنی

جدول ۵- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) سرعت جوانه‌زنی، درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و طول ساقه‌چه گندم و خردل وحشی تحت غلظت‌های مختلف عصاره آبی اندام‌های بابونه

منابع تغییر	درجه آزادی	سرعت جوانه‌زنی		درصد جوانه‌زنی		طول ریشه‌چه		طول ساقه‌چه	
		خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم
نوع عصاره (E)	۲	۷۰۴/۹**	۳۸۹/۹ ^{ns}	۸/۵۸۸**	۲۹/۴۶*	۹۱۶/۱**	۱۲۲۰**	۹۶۶/۱**	۲۲۰۳**
غلظت عصاره (C)	۲	۳۶۹/۹**	۶۷/۱۸ ^{ns}	۱۰۵/۱**	۱۰۳/۵**	۳۱۹۶**	۱۴۳۹**	۷۶۷/۴**	۱۰۳۸**
E × C	۴	۷/۲۰۲ ^{ns}	۷۱/۰۶ ^{ns}	۷/۲۴۴ ^{ns}	۷/۴۳۸ ^{ns}	۱۱/۴۸ ^{ns}	۳۹/۵۰ ^{ns}	۱۲/۶۴*	۴۵/۶۷ ^{ns}
خطا	۱۸	۴/۴۰۹	۲۳۷/۳	۵/۳۹۴	۵/۸۸۷	۵۱/۸۰	۱۵/۵۲	۳/۷۱۹	۱۹/۵۵
ضریب تغییرات (%)		۲/۱۹	۱۴/۳۸	۲/۳۸	۲/۴۷	۹/۹۴	۴/۹۴	۲/۳۲	۵/۴۱

ns. ** و * به ترتیب غیرمعنی‌داری و معنی‌داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد است.

جدول ۶- مقایسه میانگین پارامترهای سرعت جوانه‌زنی، درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و طول ساقه‌چه در گندم و خردل وحشی تحت تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی بابونه

تیماها	سرعت جوانه‌زنی (درصد کنترل)		درصد جوانه‌زنی (درصد کنترل)		طول ریشه‌چه (درصد کنترل)		طول ساقه‌چه (درصد کنترل)	
	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم
ریشه	۱۰۵/۲ ^a	۱۱۴/۳ ^a	۹۳/۲۴ ^a	۱۰۰/۰ ^a	۹۰/۴۱ ^a	۸۳/۲۸ ^a	۹۴/۴۱ ^a	۸۱/۷۹ ^a
نوع عصاره	۸۷/۵۷ ^c	۱۰۵/۷ ^a	۸۵/۳۳ ^a	۹۶/۴۳ ^b	۶۷/۳۰ ^c	۶۳/۳۴ ^c	۷۳/۹۴ ^c	۶۸/۰۹ ^c
کل گیاه	۹۵/۴۷ ^b	۱۰۱/۴ ^a	۹۰/۶۵ ^a	۹۸/۰۳ ^{ab}	۸۱/۳۰ ^b	۷۰/۶۱ ^b	۸۱/۷۳ ^b	۷۸/۲۲ ^b
غلظت عصاره (میلی‌لیتر در لیتر)	۱۰۱/۷ ^a	۱۱۰/۱ ^a	۹۳/۰۲ ^a	۱۰۱/۴ ^a	۹۶/۰۷ ^a	۸۴/۵۶ ^a	۹۲/۰۰ ^a	۹۰/۱۱ ^a
	۹۷/۵۴ ^b	۱۰۶/۵ ^a	۸۵/۶۷ ^a	۹۸/۴۸ ^b	۸۰/۸۲ ^b	۷۱/۷۷ ^b	۸۳/۵۴ ^b	۸۰/۲۰ ^b
	۸۹/۰۹ ^c	۱۰۴/۸ ^a	۷۵/۵۴ ^b	۹۴/۶۳ ^c	۷۰/۵۵ ^c	۵۰/۸۹ ^c	۷۳/۷۸ ^c	۷۱/۷۹ ^c

میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند.

عصاره ریشه بدون تفاوت معنی‌دار با شاهد دارای اثر کم‌تر و عصاره کل گیاه بابونه دارای بیش‌ترین تأثیر بر درصد جوانه‌زنی گندم بود (جدول ۶). کم‌ترین درصد جوانه‌زنی در تیمار عصاره اندام هوایی گیاه روی خردل وحشی بدون تفاوت معنی‌دار با سایر عصاره‌ها به مقدار ۴ و ۱۵ درصد کاهش نسبت به شاهد مشاهده شد (جدول ۶). با افزایش غلظت عصاره بابونه از ۵۰ به ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر، تفاوت معنی‌داری در کاهش درصد جوانه‌زنی بذر خردل وحشی مشاهده شد. غلظت‌های ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره اعمال‌شده بر

می‌کنند. کاهش سرعت جوانه‌زنی را هم‌چنین می‌توان به نقش ترپن‌های فرار موجود در عصاره بابونه در ویژگی آللوپاتی مربوط دانست، آن‌ها قادرند از تقسیم سلولی جلوگیری کرده یا آن را به تأخیر بیندازند (Beres and Kazinczi, 2000; Pudelko *et al.*, 2014).

درصد جوانه‌زنی: در آزمایش حاضر معنی‌داری اثرات نوع و غلظت عصاره بابونه بر درصد جوانه‌زنی گندم و خردل وحشی در جدول ۵ مشاهده می‌شود ولی اثر متقابل غلظت و اندام گیاهی در هر دو گیاه معنی‌دار نبود.

خردل وحشی بدون تفاوت معنی‌دار، به یک میزان سبب کاهش این صفت در خردل شدند، حال آن‌که غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر، کاهش ۲۴ و ۵ درصدی آیتم مذکور را برای خردل در قیاس با گندم نشان داد (جدول ۶).

با افزایش غلظت عصاره، میزان جوانه‌زنی بذر در هر دو گونه به‌طور معنی‌داری کاهش یافت، اما در علف هرز خردل وحشی با شیب بیشتری بود (جدول ۶). احتمالاً به‌دلیل اثر بازدارندگی مواد آللوپاتیکی گفته‌شده در بابونه (پلی‌فنل‌ها، کومارین‌ها، ترپنوئیدها و آلکالوئیدها) بر روی جیبرلین (حجازی، ۱۳۷۹) و تخریب در فعالیت آنزیم‌هایی مثل آلفا-آمیلاز (Alam and Islam, 2002)، رشد از طریق تداخل در فرآیندهای مهم فیزیولوژیک مانند جلوگیری از تقسیم سلولی (جدول ۴) و فعالیت برخی آنزیم‌ها و تعادل هورمون‌های گیاهی در هر دو اندام ریشه‌چه و ساقه‌چه مختل می‌شود. به هر حال به‌دلیل تغییر یا عدم کفایت پارامترهای مورد نیاز جوانه‌زنی، فعالیت آنزیم‌ها کاهش و سایر فعالیت‌های متابولیکی با مشکل مواجه خواهد شد. بنابراین در غلظت بالاتر عصاره، رطوبت قابل دسترس بذر کاهش یافته و سبب اختلال در فعل و انفعالات متابولیکی قبل از فرآیند جوانه‌زنی شده و همانند بذور کشت-شده در شرایط تنش، جوانه‌زنی کاهش یافته است (Milthrope, 1995).

طول ریشه‌چه: نتایج حاصل از تجزیه واریانس نوع و غلظت عصاره بابونه بر طول ریشه‌چه هر دو گیاه مورد آزمایش، تأثیر معنی‌داری داشت ($P \leq 0.01$) (جدول ۵). مقایسه میانگین‌های طول ریشه‌چه نشان داد (جدول ۶) که عصاره اندام‌های مختلف گیاه بابونه در مقایسه با شاهد طول ریشه‌چه را کاهش داد و میزان اثرگذاری در عصاره حاصل از اندام هوایی بیش‌تر از سایر عصاره‌ها و در خردل وحشی شدیدتر از گندم بود.

با افزایش میزان غلظت عصاره، طول ریشه‌چه گیاهان مورد مطالعه کاهش محسوسی داشت، بطوریکه بیش‌ترین طول در تیمار ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر و کم‌ترین میزان آن در غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره مشاهده گردید. به گونه‌ایی که کاهش

طول ریشه در غلظت‌های مختلف عصاره در خردل وحشی ما بین ۱۵ تا ۴۹ درصد نسبت به شاهد متغیر بود (جدول ۶) و افزایش ریشه‌دهی در خردل وحشی به‌طور فزاینده‌ای با افزایش غلظت توسط عصاره بابونه متوقف شد. درحالی‌که در کاربرد بیش‌ترین حد غلظت عصاره در گندم تنها ۲۹ درصد طول ریشه‌چه کاسته شد (جدول ۶).

گزارش شده است که رشد ریشه نسبت به اندام هوایی از حساسیت بیش‌تری در مقابل ترکیبات مواد آلوشیمیایی برخوردار است، زیرا ریشه‌ها ابتدا با این ترکیبات برخورد کرده و آن‌ها را از محیط دریافت می‌کنند (Ziaebrahimi et al., 2007). علاوه بر بازدارندگی رشد طولی ریشه‌چه، ساختار غیرطبیعی در ریشه، در نتیجه تیمار با عصاره بابونه به‌وجود می‌آید. هم‌چنین، بعضی اسیدهای فنلیک مانند اسید ایندولیک، با تنفس گیاه در ارتباط هستند (Ziaebrahimi et al., 2007). لذا یکی از اثرات مورد توجه، اثر بازدارندگی بر تنفس سلول‌های نوک ریشه و دانه‌رست‌ها است و با توجه به اینکه ریشه‌ها نسبت به اندام هوایی حساسیت بیش‌تری در برابر اثرات آللوپاتیکی نشان می‌دهند، دیده شد که در علف هرز خردل وحشی طول ریشه با نسبت بالاتری کاهش یافته است. اسیدهای کافئیک و فرولیک موجود در عصاره آبی بابونه، رشد ریشه‌چه خردل وحشی را کاملاً محدود می‌کنند. به‌نظر می‌رسد این امر به‌دلیل اثر بازدارندگی مواد آللوپاتیکی بر تقسیم سلولی در کلاهک ریشه باشد. به‌طوری‌که گزارش شده است مواد آلوشیمیایی میزان اکسین القاء‌کننده‌ی رشد ریشه‌ها را کاهش می‌دهند (Ben-Hammouda et al., 2001).

طول ساقه‌چه: همان‌طور که در **جدول ۵** مشاهده می‌شود اثر نوع عصاره و غلظت آن بر طول ساقه‌چه گیاهان تحت تیمار معنی‌دار شد ($P \leq 0.01$)، ولی اثر متقابل نوع و غلظت عصاره بابونه فقط بر طول ساقه‌چه گندم معنی‌دار شد ($P \leq 0.05$). بیش‌ترین طول ساقه‌چه گندم در تیمار ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر عصاره ریشه بابونه مشاهده شد. علاوه بر این تفاوت بین طول ساقه‌چه در غلظت‌های مختلف عصاره ریشه بیش‌تر از غلظت‌های دیگر عصاره‌ها بود (**جدول ۶**). استفاده از

جدول ۷- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) طول گیاهچه، شاخص قدرت (vitality index)، وزن خشک گیاهچه و شاخص بنیه گیاهچه گندم و خردل وحشی تحت غلظت‌های مختلف عصاره آبی اندام‌های بابونه

منابع تغییر	درجه آزادی	طول گیاهچه		شاخص قدرت		وزن خشک گیاهچه		شاخص بنیه گیاهچه	
		خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم
نوع عصاره (E)	۲	۱۰۷۵**	۱۴۵۶**	۳۱۹۲**	۴۷۵۲**	۵۱۶/۴**	۲۷۶۱**	۱۷۴۳**	۱۱۹۸**
غلظت عصاره (C)	۲	۸۸۲/۱**	۱۱۱۲**	۲۷۰۹**	۱۳۰۶**	۲۰۹/۳**	۴۳۸/۹**	۱۶۶۵**	۱۳۹۳**
E × C	۴	۶/۸۶۸ ^{ns}	۱۲/۵۹ ^{ns}	۱۹/۰۹ ^{ns}	۳۱/۵۴ ^{ns}	۲۵/۱۳**	۶۱/۲۹*	۱۳/۷۴ ^{ns}	۲۱/۳۷ ^{ns}
خطا	۱۸	۱۲/۵۶	۱۹/۶۳	۲۰/۰۸	۱۸/۱۱	۳/۰۱۱	۱۴/۸۹	۱۱/۹۳	۲۱/۵۵
ضریب تغییرات (%)		۴/۱۳	۵/۳۶	۸/۴۶	۶/۰۲	۱/۹۵	۵/۸۵	۴/۲۴	۵/۵۳

ns، ** و * به ترتیب غیرمعنی‌داری و معنی‌داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد است.

جدول ۸- مقایسه میانگین پارامترهای میانگین طول گیاهچه، شاخص قدرت (vitality index)، وزن خشک گیاهچه، شاخص بنیه گیاهچه در گندم و خردل وحشی تحت تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی بابونه

تیماها	طول گیاهچه (درصد کنترل)		شاخص قدرت (درصد کنترل)		وزن خشک گیاهچه (درصد کنترل)		شاخص بنیه گیاهچه (درصد کنترل)	
	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم	خردل وحشی	گندم
ریشه	۹۰/۴۱ ^a	۹۵/۵۹ ^a	۷۲/۶۴ ^a	۹۲/۶۵ ^a	۹۴/۸۳ ^a	۸۳/۴۲ ^a	۹۵/۷۲ ^a	۹۰/۰۳ ^a
نوع عصاره	۶۴/۵۹ ^c	۷۰/۱۵ ^c	۴۶/۸۰ ^b	۵۱/۱۶ ^c	۸۱/۵۵ ^c	۴۸/۳۹ ^c	۶۷/۹۱ ^c	۵۲/۰۱ ^c
کل گیاه	۷۶/۶۶ ^b	۸۲/۲۲ ^b	۴۵/۱۱ ^b	۷۲/۵۱ ^b	۹۰/۸۱ ^b	۶۶/۱۵ ^b	۸۰/۸۳ ^b	۷۶/۸۸ ^a
غلظت عصاره	۹۰/۹۴ ^a	۹۴/۱۱ ^a	۷۰/۷۱ ^a	۸۳/۴۶ ^a	۹۳/۱۵ ^a	۷۲/۸۹ ^a	۹۵/۳۸ ^a	۸۶/۰۸ ^a
(میلی‌لیتر در لیتر)	۷۵/۵۸ ^b	۸۱/۹۳ ^b	۵۲/۱۷ ^b	۶۸/۹۶ ^b	۸۹/۷۹ ^a	۶۶/۱۵ ^b	۸۰/۸۹ ^b	۷۴/۶۱ ^b
	۶۰/۱۴ ^c	۷۱/۹۱ ^c	۳۶/۰۳ ^c	۵۶/۵۴ ^c	۸۴/۲۶ ^b	۵۸/۹۲ ^c	۶۸/۱۹ ^c	۵۱/۲۳ ^c

میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند.

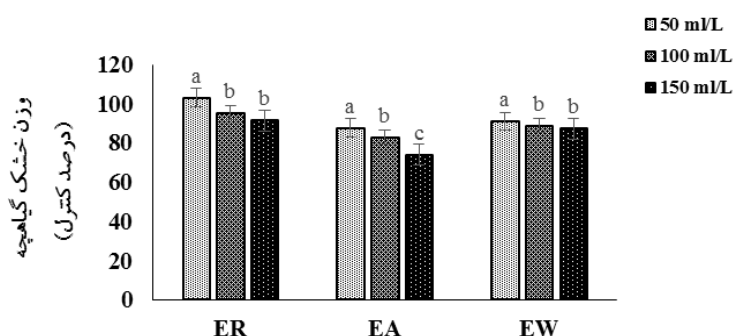
شدید میتوز در سلول‌های مرستمی گیاهچه همراه می‌شود، در نتیجه طول گیاهچه کاهش می‌یابد.

بسیاری از مواد آلویشیمیایی نیز اثر تحریک‌کنندگی هورمون‌های رشد ایندول استیک اسید (indole-3-acetic acid) (IAA) و جیبرلین (gibberellin) را کاهش می‌دهند که به کاهش رشد اندام‌های گیاهی می‌انجامد (Tomaszewski and Thimann, 1996). مکانیسم‌های مختلف جذب از ریشه‌ها و سلول‌های سطحی و مسیرهای متابولیکی و جایگاه‌های اثر

در عصاره آبی بابونه با تخریب غشاهای سلولی و تأثیر منفی بر فعالیت آنزیم‌های گیاهان در مرحله جوانه‌زنی، سبب کاهش رشد گیاهچه گیاهان مورد مطالعه در این تحقیق می‌گردند.

بابونه به‌طور قابل‌توجهی باعث کاهش شاخص میتوزی در سلول‌های انتهای ریشه گندم در غلظت بالاتر شد. علاوه بر آن تعداد سلول‌های هر فاز میتوزی نیز کاهش یافت (جدول ۴). لذا کاهش رشد گیاهان آزمایش‌کنونی به‌خصوص علف هرز خردل وحشی در حضور ترکیبات آلوپاتیک گفته‌شده با توقف

شکل ۷- اثر متقابل نوع اندام گیاهی و غلظت عصاره بابونه بر وزن خشک گندم. در هر سطح غلظت عصاره میانگین‌های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف آماری معنی‌داری ندارند. ER، EA و EW به ترتیب نشان‌دهنده عصاره آبی ریشه، اندام هوایی و کل بوته بابونه هستند.

عصاره اندام هوایی بابونه بدست آمد و علاوه بر این در غلظت‌های مختلف عصاره نیز کاهش حدود ۲۷ تا ۴۱ درصد نسبت به شاهد مشاهده شد (جدول ۸).

اثر متقابل نوع و غلظت عصاره بابونه در گندم نشان داد که در غلظت ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر ریشه افزایش ۳ درصدی در وزن خشک نسبت به شاهد را داشتیم و کم‌ترین میزان وزن خشک مربوط به غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر اندام هوایی بابونه بود که در مقایسه با شاهد حدود ۲۶ درصد کاهش وزن خشک را نشان داد (شکل ۷).

رشد گیاهچه تا حدی به انتقال ترکیبات ذخیره‌ای از لپه بستگی دارد. احتمال می‌رود در طی مرحله جوانه‌زنی میزان تحرک ترکیبات ذخیره‌ای تحت تأثیر ترکیبات آللوپاتیک متوقف و یا با تأخیر مواجه می‌شود. اثرات فیزیولوژیکی برخی ترکیبات آللوپاتیک منجر به کاهش توسعه برگ‌ها، کاهش جذب مواد غذایی توسط ریشه و انتقال به اندام‌های هوایی می‌گردد (Kremer and Ben-hammouda, 2009). بنابراین، به تبع آن تجمع ماده خشک در گیاه کاهش می‌یابد، بنابراین میزان رشد و نهایتاً وزن گیاهچه گندم و خردل وحشی کاهش می‌یابد (جدول ۸).

شاخص بنيه گیاهچه: در مطالعه حاضر، با توجه به آنکه تمام غلظت‌های عصاره بابونه اعمال‌شده مهار قابل‌توجهی بر درصد جوانه‌زنی و طول گیاهچه خردل وحشی نشان داد، بنابراین شاخص بنيه گیاهچه این علف هرز نیز تحت تأثیر

متفاوت، ممکن است توجیه‌کننده تفاوت حساسیت گیاهان به مواد آلوشیمیایی یکسان باشد.

بعضی از سازوکارهای فعالیت مواد دگرآسیب شبیه هورمون‌های گیاهی است. ترکیبات دگرآسیب با تأثیر گذاشتن روی رشد ریشه‌ها از طریق کاستن از تشکیل ریشه‌های مویینه می‌توانند باعث کاهش جذب آب در گیاهان و در نتیجه موجب کاهش طول گیاهچه می‌گردد (Chon et al., 2005).

شاخص قدرت: اثر نوع عصاره و غلظت آن بر شاخص قدرت گیاهان تحت تیمار معنی‌دار شد ($P \leq 0.01$)، ولی اثر متقابل نوع و غلظت عصاره بابونه اثر معنی‌داری بر هر دو گیاه نداشت (جدول ۷). بیش‌ترین شاخص قدرت گندم در غلظت ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر و از سوی دیگر در نوع عصاره ریشه بابونه مشاهده شد. غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر به ترتیب مانع افزایش شاخص قدرت گندم و خردل وحشی به میزان ۴۳ و ۶۴ درصدی شد (جدول ۸). در میان عصاره‌های اعمال‌شده نیز، عصاره اندام هوایی بیش‌ترین تأثیر را بر دو گیاه داشت و به ترتیب طول گیاهچه گندم و خردل وحشی را حدود ۵۲ و ۶۴/۹ درصد کاهش داد، همچنین عصاره ریشه اثر کمینه را بر هر دو گیاه نشان داد.

وزن خشک گیاهچه: وزن خشک گندم و خردل وحشی تحت تأثیر افزایش غلظت عصاره اندام هوایی بابونه کاهش یافت، بطوریکه بیش‌ترین کاهش وزن خشک (۵۱٪) کاهش در مقایسه با شاهد، مربوط به خردل وحشی تحت تأثیر کاربرد

(Tahamizarandi and Rezvanimoghadam, 2011).

نتیجه‌گیری

با مشاهده نتایج بدست آمده مبنی بر حساسیت کم‌تر گندم به عصاره بابونه در مقایسه با علف هرز خردل وحشی می‌توان بیان نمود که استفاده از بابونه برای کنترل پایدار علف هرز خردل وحشی در مزارع گندم از طریق کاربرد این گیاه و عصاره‌های آن در تولید علف‌کش‌های زیستی و کاهش مصرف علف‌کش‌های شیمیایی مؤثر است. می‌توان این گیاه را به‌عنوان کاندیدایی قابل تأمل برای تولید علف‌کشی طبیعی در مزارع گندم معرفی نمود. از سوی دیگر، کاهش سرعت جوانه‌زنی بذور علف هرز خردل وحشی نسبت به گندم، فرصت کافی برای رشد و توسعه این گیاه زراعی فراهم شده و گندم می‌تواند زودتر از علف هرز فوق سیستم ریشه‌ای و شاخساره خود را تشکیل دهد و در جذب منابع، بهتر از علف هرز عمل کند.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از مساعدت مالی دانشگاه شهرکرد در اجرای این پژوهش تشکر و قدردانی می‌شود.

مستقیم قرار گرفته و کم‌ترین میزان آن در تیمار عصاره اندام هوایی و غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر بود (جدول ۸)، به‌طوریکه در اثرات اصلی عصاره اندام هوایی و نیز در غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر، کاهش ۴۸ درصدی و ۴۹ درصدی شاخص بنیه گیاهچه خردل وحشی مشاهده شد. با بررسی تأثیر اصلی اندام هوایی بر گندم مشخص شد که عصاره ریشه و کل گیاه با اثرگذاری مشابه دارای کم‌ترین اثر سوء نسبت به اندام هوایی (جدول ۸)، و غلظت ۱۵۰ میلی‌لیتر در لیتر نسبت به ۵۰ میلی‌لیتر در لیتر دارای تأثیر ۲۸ درصدی بر این شاخص بود. باید گفت که غلظت یادشده (۵۰ mL/L)، با ۱۷ درصد افزایش، اثرگذاری مثبتی بر گندم نسبت به خردل وحشی داشت (جدول ۸).

در این آزمایش اگرچه سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه گیاهان زراعی گندم با افزایش غلظت عصاره بابونه به‌طور معنی‌داری کاهش یافت، اما روند نزولی برای علف هرز شدت بیشتری داشت. این کاهش سرعت جوانه‌زنی بذور علف هرز نسبت به گیاه زراعی، فرصت کافی برای رشد و توسعه گیاه زراعی فراهم کرده و باعث می‌شود که گیاه زراعی بتواند زودتر از علف هرز سیستم ریشه‌ای و شاخساره خود را تشکیل دهد و در جذب منابع بهتر از علف هرز عمل کند.

منابع

- اسدی نسب، ن.، حسینی، پ.، روشنفکر، ح. و مسگرباشی، م. (۱۳۹۲) مطالعه برخی پاسخ‌های فیزیولوژیک و مورفولوژیک سه رقم چغندر قند به تنش شوری. به‌زرعی کشاورزی ۱۵: ۷۹-۹۴.
- انتشاری، ش. و اهرابی، ف. (۱۳۹۰) تأثیر کومارین بر برخی شاخص‌های فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گیاه کلزا رقم هایولا ۴۰۱. نشریه زیست‌شناسی گیاهی ۳: ۲۳-۳۵.
- جهان‌نیده، و. و لطیفی، ن. (۱۳۸۳) بررسی اثر آللوپاتیکی کاه و کلش کلزا بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه‌های ذرت و سویا. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی ۱۳: ۹۸-۱۰۶.
- حجازی، ا. (۱۳۷۹) آللوپاتی: خودمسمومی و دگر مسمومی (اثرات متقابل موجودات نسبت به یکدیگر). انتشارات دانشگاه تهران.
- رضایی نودهی، ا.، خانقلی، ش. و نوری، م. (۱۳۸۲) بررسی پتانسیل اللوپاتیک تره تیزک وحشی، خردل وحشی و کلزا روی جوانه‌زنی و رشد گیاهچه‌های شب بو و تاج خروس. مجله پژوهش و سازندگی ۱۶: ۵۶-۶۴.
- رضوی، س. م.، حسین‌زاده شاه‌ماربیگلو، ه. و زهری، ص. (۱۳۹۴) اثر ترکیب دگرآسیب کومارین بر برخی شاخص‌های فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گیاه کاهو. فرآیند و کارکرد گیاهی ۵: ۱۹۱-۲۰۰.

- زاجی، ب.، شیرخانی، ع. و علایی، ش. (۱۳۸۸) بررسی اثرات آللوپاتیک عصاره آبی بقایای سه رقم کلزا در غلظت‌های مختلف *Brassica napus* L.) بر جوانه‌زنی و رشد دانه‌رست برخی علف‌های هرز. گیاه و زیست بوم ۴۰: ۲۷-۵.
- صوفی کریمی، ف. و بقالیان، س. (۱۴۰۰) تأثیر کاربرد سموم در محصولات کشاورزی بر سلامت انسان. فصلنامه بهورز ۳۲: ۷۵-۷۲.
- محمدی، ی.، برادران فیروزآبادی، م.، غلامی، ا. و مکاریان، ح. (۱۳۹۸) اثر محلول‌پاشی ملاتونین و ویتامین‌های گروه ب بر شاخص‌های رشدی، پیری برگ و اجزای عملکرد سویا. نشریه تولید گیاهان زراعی ۱۲: ۱۹۰-۱۷۳.
- Alam, S. M. and Islam, E. U. (2002) Effect of aqueous extract of leaf stem and root of nettle leaf goosefoot and NaCl on germination and seedling growth of rice. *Pakistan Journal of Science and Technology* 1: 47-52.
- Ashraf, M. and Foolad, M. R. (2007) Roles of glycine betaine and proline in improving plant abiotic stress resistance. *Environmental and Experimental Botany* 59: 206-216.
- Azirak, S. and Karaman, S. (2008) Allelopathic effect of some essential oils and components on germination of weed species. *Acta Agriculturae Scandinavica, Section B - Soil and Plant Science* 58: 88-92.
- Badmus, A. and Afolayan, A. (2012) Allelopathic potential of *Arctotis arctotoides* (L.f.) O. Hoff aqueous extracts on the germination and seedling growth of some vegetables. *African Journal of Biotechnology* 47: 10711-10716.
- Baskin, C. C. and Baskin, J. M. (2014) *Seeds: Ecology, Biogeography, and Evolution of Dormancy and Germination*. Academic Press.
- Bates, L., Waldren, R. P. and Teare, I. D. (1973) Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant and Soil* 3: 205-207.
- Ben-Hammouda, M., Ghorbal, H., Kremer, R. J. and Oueslati, O. (2001) Allelopathic effects of barley extracts on germination and seedling growth of bread and durum wheat. *Agronomie* 21: 65-71.
- Beres, I. and Kazinczi, G. (2000) Allelopathic effects of shoot extracts and residues of weeds on field crops. *Allelopathy Journal* 7: 93-98.
- Bhadoria, P. B. S. (2011) Allelopathy: A natural way towards weed management. *American Journal of Experimental Agriculture* 1: 7-20.
- Burguieres, E., McCue, P., Kwon, Y. I. and Shetty, K. (2007) Effect of vitamin C and folic acid on seed vigor response and phenolic-linked antioxidant activity. *Bioresource Technology* 98: 1393-1404.
- Chen, H. and Xiong, L. (2005) Pyridoxine is required for postembryonic root development and tolerance to osmotic and oxidative stresses. *Plant Journal* 44: 396-408.
- Chon, S. U., Jang, H. G., Kim, D. K., Kim, Y. M., Boo, H. O. and Kim, Y. J. (2005) Allelopathic potential in lettuce (*Lactuca sativa* L.) plants. *Scientia Horticulture* 106: 309-317.
- Chung, N., Mao, C., Heitman, J., Hannun, Y. A. and Obeid, L. M. (2001) Phytosphingosine as a specific inhibitor of growth and nutrient import in *saccharomyces cerevisiae*. *Journal of Biological Chemistry* 276: 35614-35621.
- DiTomaso, J. M., Kyser, G. B., Oneto, S. R., Wilson, R. G., Orloff, S. B., Anderson, L. W., Wright, S. D., Roncoroni, J. A., Miller, T. L., Prather, T. S., Ransom, C., Beck, K. G., Duncan, C., Wilson, K. A. and Mann, J. J. (2013) *Weed Control in Natural Areas in the Western United States*. University of California Weed Research & Information Center.
- Dix, T. A. and Aikens, J. (1993) Mechanisms and biological relevance of lipid peroxidation initiation. *Chemical Research in Toxicology* 6: 2-18.
- Ehlers, B. K. and Thompson, J. (2004) Do co-occurring plant species adapt to one another? The response of *Bromus erectus* to the presence of different *Thymus vulgaris* chemotypes. *Oecologia* 141: 511-518.
- Einhellig, F. A., Galindo, J. C. G., Molinillo, J. M. G. and Cutler, H. G. (2004) Mode of allelochemical action of phenolic compounds. In: *Allelopathy: Chemistry and Mode of Action of Allelochemicals* (eds. Macias, F. A. Galindo, J. C. G. and Molinillo, J. M. G.) Pp. 217-238. CRC Press.
- Fardet, A., Rock, E. and Christian, R. (2008) Is the in vitro antioxidant potential of whole grain cereals and cereal produces well reflected in vivo. *Journal of Cereal Science* 48: 258-276.
- Farooq, M., Jabran, K., Cheema, Z. A., Wahid, A. and Siddique, K. H. (2011) The role of allelopathy in agricultural pest management. *Pest management science* 67: 493-506.
- Gasnier, C., Dumont, C., Benachour, N., Clair, E., Chagnon, M. Ch. And Seralini, G. E. (2009) Glyphosate-based herbicides are toxic and endocrine disruptors in human cell lines. *National Library of Medicine* 262: 184-191.
- Hartman, H., Kester, D. and Davis, F. (1990) *Plant Propagation*. Prentice Hall Inc.
- Ikic, I., Maricevic, M., Tomasovic, S., Gunjaca, J., Sarcevic, Z. and Arcevic, H. (2012) The effect of germination temperature on seed dormancy in creation-grown winter wheats. *Euphytica* 188: 25-34.
- Islam, A. K., Anuar, N. and Yaakob, Z. (2009) Effect of genotypes and pre-sowing treatments on seed germination behavior of *jatropha*. *Asian Journal of Plant Sciences* 8: 433-439.
- Jacob, J. and Sarada, S. (2012) Role of phenolics in allelopathic interactions. *Allelopathy Journal* 29: 215-230.

- Kremer, R. J. and Ben-hammouda, M. (2009) Physiological study of allelopathic medicinal plants and wheat weeds under greenhouse conditions. *Allelopathy Journal* 24: 225-242.
- Macias, F. A., Molinillo, J., Varela, R. M. and Galindo, J. C. G. (2007) Allelopathy a natural alternative for weed control. *Pest Management Scienc* 63: 327-348.
- Maguire, J. D. (1962) Speed of germination-aid in selection and evaluation for seedling emergence and vigor. *Crop Science* 2: 176-177.
- Mahmoud, S. A., Singh, S. D. and Muralikrishna, K. S. (2016) Allelopathy in jatropha plantation: Effects on seed germination, growth and yield of wheat in north-west India. *Agriculture, Ecosystems and Environment* 231: 240-245.
- McKay, D. L. and Blumberg, J. B. (2006) A review of the bioactivity and potential health benefits of chamomile tea (*Matricaria recutita* L.). *Phytotherapy Research* 20: 519-530.
- Milthrope, F. L. (1995) Change in the drought resistance of wheat seedling during germination. *Annals of Botany* 14: 79-86.
- Mominul Islam, A. K. M., Yeasmin, S., Qasem, J. R. and Juraimi, A. S. (2018) Allelopathy of medicinal plants: Current status and future prospects in weed management. *Article in Agricultural Sciences* 9: 1569-1588.
- Nag, S., Saha, K. and Choudhuri, M. A. (2000) A rapid and sensitive assay method for measuring amine oxidase based on hydrogen peroxide-titanium complex formation. *Plant Science* 157: 157-163.
- Nilda, R. and Talbert, E. (2000) Differential activity of allelochemicals from *Secale cereale* in seedling bioassays. *Weed Science* 48: 302-310.
- Pudelko, K., Majchrzak L. and Narozna, D. (2014) Allelopathic effect of fibre hemp (*Cannabis sativa* L.) on monocot and dicot plant species. *Industrial Crops and Products* 56: 191-199.
- Qasem, J. R. (2017) A survey on the phytotoxicity of common weeds, wild grown species and medicinal plants on wheat. *Allelopathy Journal* 42: 179-194.
- Qasim, M., Fujii, Y., Ahmed, M. Z., Aziz, I., Watanabe, K. N. and Khan, M. A. (2019) Phytotoxic analysis of coastal medicinal plants and quantification of phenolic compounds using HPLC. *Plant Biosystems* 153: 767-774.
- Ren, Y., Wang, W., He, J., Zhang, L., Wei, Y. and Yang, M. (2020) Nitric oxide alleviates salt stress in seed germination and early seedling growth of pakchoi (*Brassica chinensis* L.) by enhancing physiological and biochemical parameters. *Ecotoxicology and Environmental Safety* 187: 109785.
- Samad, M. A., Rahman, M. M., Hossaini, A. K. M. M., Rahman, M. S. and Rahman, S. M. (2008) Allelopathic effects of five selected weed species on seed germination and seedling growth of corn. *Journal of Soil Science and Plant Nutrition* 2: 13-18.
- Singh, O., Khanam, Z., Misra, N. and Srivastava, M. K. (2011) Chamomile (*Matricaria chamomilla* L.): An overview. *Pharmacognosy Reviews* 5: 82-89.
- Szabados, L. and Savoure, A. (2010) Proline: A multifunctional amino acid. *Trends in Plant Science* 15: 89-97.
- Tahamizarandi, M. K. and Rezvanimoghadam, P. (2011) Investigation of germination and seedling morphological characteristics of wild oat (*Avena ludoviciana*) under aqueous extract of the aerial parts of medicinal plants. *Crop Protection* 25: 398-406.
- Teklic, T., Engler, M., Cesar, V., Lepedua, H., Parakovic, N., Loncaric, Z., Tolfa, I., Marotti, T., Mikac, N. and Zarkovic, N. (2008) Influence of excess copper on lettuce (*Lactuca sativa* L.) grown in soil and nutrient solution. *Journal of Food, Agriculture and Environment* 6: 439-444.
- Tekrony, D. M. and Egli, D. B. (1977). Relationship between laboratory indices of soybean seed vigor and field emergence. *Crop Sciences* 17: 573-577.
- Tomaszewski, M. and Thimann, K. V. (1996) Interactions of phenolic acids, metallic ions and chelating agents on auxin-induced growth. *Plant Physiology* 41: 1443-1454.
- Wink, M. and Latz-Bruning, B. (1995) Allelopathic properties of alkaloids and other natural products: Possible modes of action: In: *Allelopathy: Organisms, Processes, and Applications*. American Chemical Society (eds. Inderjit Dakshini, K. M. M. and Einhellig, F. A.) Pp. 117-126. Symposium Series.
- Yan, Zh. Q., Wang, D. D., Ding, L., Cui, H. Y., Jin, H., Yang, X. Y., Yang, J. Sh. and Qin, B. (2015) Mechanism of artemisinin phytotoxicity action: Induction of reactive oxygen species and cell death in lettuce seedlings. *Plant Physiology and Biochemistry* 88: 53-59.
- Zeng, R. S., Mallik, A. U. and Luo, Sh. M. (2008) *Allelopathy in sustainable agriculture and forestry*. Springer-Verlag, New York.
- Ziaebrahimi, L., Khavari-Nejad, R. A., Fahimi, H. and Nejadstari, T. (2007) Effects of aqueous eucalyptes extract on seed germination, seedling growth and activities of peroxidase and polyphenoloxidase in three wheat cultivar seedlings (*Triticum aestivum* L.). *Pakistan Journal of Biological Sciences* 10: 3415-3419.
- Zribi, I., Ghezal, N., Sbai, H., Richard, G., Fauconnier, M. L. and Haouala, R. (2018) Biochemical composition of tunisian *Nigella sativa* L. at different growth stages and assessment of the phytotoxic potential of its organic fractions. *Plant Biosystems* 153: 205-212.

The effect of allochemical compounds of chamomile on changes in physiological parameters and growth of charlock mustard compared to wheat

Elham Madadi¹, Sina Fallah^{1*}, Amir Sadeghpour², Hossien Barani-Beiranvand³

¹ Department of Agronomy, Shahrekord University

² Department of Plants, Soil and Agricultural Systems, Southern Illinois University

³ Department of Biology, Islamic Azad University of Najafabad

(Received: 22/07/2021, Accepted: 21/09/2021)

Abstract

Environmental pollution as well as weed resistance to herbicides have attracted the attention of researchers to methods of biological weed control. In this regard, the effect of different concentrations (50, 100 and 150 mL/L) of different organs (roots, shoots, whole plant) of chamomile on some physiological parameters and initial growth of charlock mustard (*Sinapis arvensis* L.) and wheat (*Triticum aestivum* L.) were examined. For these purposes, a factorial experiment was performed in a completely randomized design with three replications. The results showed that increasing the concentration of chamomile extract increased hydrogen peroxidation, lipid peroxidation, and proline content of charlock mustard, whereas it suppressed cell viability, germination rate, seedling length, seedling dry weight and seedling vigor index. The dry weight of charlock mustard and wheat seedlings at a concentration of 150 mL/L at the 5% probability level were 58.9 and 84.3, respectively. In another words, this trait decreased by 41% and 15.7% in the two plants. Although chamomile shoot extract had the most negative effect on the mentioned traits in both plants, charlock mustard showed a more severe response compared to wheat. Even with the lowest concentration, chamomile extract reduced the vigor index of charlock mustard seedlings three times more than that of wheat. In general, it can be concluded that based on the strong effect of chamomile extract on suppressing the growth of charlock mustard and little effect on wheat seedlings, it can be introduced as a viable candidate for natural herbicide production in wheat fields. In addition, the residues of this plant, in rotation with wheat, contribute to control charlock mustard weeds and reduce the use of chemical herbicides.

Keywords: Lipid peroxidation, Proline, Mitotic index, Natural herbicide

Corresponding author, Email: falah1357@yahoo.com